

[Fiskeriministeren.]

nøjagtige totalkvota af Danmarks andel kan derfor ikke opgøres endnu. Den danske kvota vil dog antagelig blive på 170.000-200.000 t, mens Færøerne kan vente en tildeling på 50.000 t.

Interessen har herudover i høj grad samlet sig om et britisk ønske om at forbyde al fangst af sperling og tobis i et område øst og nordøst for Skotland. Da vi for første gang fik præsenteret de britiske ønsker, måtte vi på baggrund af erfaringerne fra 1974 skønne, at 60-70 pct. af det danske industrifiskeri efter disse arter ville blive hindret.

Under forhandlingerne i London understregede man fra britisk side, at formålet var at beskytte især kullerfiskene. Man gik dog med til en endelig udformning af forslaget således, at en noget mindre del af dansk fiskeri efter sperling og tobis ville blive forbudt. Den danske delegation følte dog fortsat ikke, at der var en sådan balance i de hensyn, der blev taget, at man kunne støtte tanken om en sådan særlig zone, og man stemte derfor imod forslaget. Jeg forstår — det må jeg indrømme — på denne baggrund dårligt visse presseudtalelser om, at jeg skulle have givet det danske Nordsøfiskeri dødsstødet eller have solgt danske industrifiskeres interesser. Som sagt skal alle forslag nu forhandles med organisationerne og folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg, inden en endelig stillingtagen kan foreligge.

På baggrund af disse spørgsmåls karakter kan jeg anbefale, at man ikke allerede i dag lægger sig fast på sin politiske holdning fra de forskellige partiers side, allerede fordi de endelige tekster ikke er modtaget fra fiskerikommissionens engelske sekretariat.

Inden jeg forlader dette emne, må jeg måske have lov til at sige, at jeg somme tider har en fornemmelse af, at det ikke er alle de overvejelser, vi, dvs. fiskeriministeriet og organisationerne, gør os, der når ud til de praktiske folk i erhvervet og derfor kan forstås af de mennesker, der berøres af de regler, som vi må fastsætte. Jeg vil derfor sammen med foreningernes folk søge at finde nye udveje for en bedre kontakt til de praktiske folk i erhvervet.

I min indledning pegede jeg på fiskerierhvervets afhængighed af udefra kommende

forhold. Dette viser sig også i afsætningen af fisk og fiskevarer, idet langt den største del af varerne går til eksport. I 1974 eksporterede Danmark for 2,7 mia. kr. fisk og fiskevarer. Det er for tidligt at skønne over resultatet i 1975, især da de igangværende aktioner naturligvis ikke kan undgå at påvirke det endelige resultat. Men sammenligner man de første tre kvartaler af 1975 med samme periode sidste år, viser det sig, at vi har eksporteret en større mængde fisk og fiskeprodukter, men til mindre tilfredsstillende priser. Mængdemæssigt er vor eksport af konsumfiskevarer steget med 10.000 t eller ca. 7 pct., men indtægten herfra er kun steget med knap 1 pct., fra 1.296 mill. kr. til 1.305 mill. kr.

Den tilbagegang, jeg nævnte for industrifiskernes vedkommende, viser sig naturligvis også i vor eksport af fiskemel og fiskeolie og andre varer til andet end menneskeligt forbrug. Her er eksportmængden steget med 15.000 t eller godt 5 pct., men indtægten er faldet fra 767 mill. kr. til 486 mill. kr. eller med 37 pct. Denne prisudvikling skyldes ændringer i det peruvianske industrifiskeri og i høsten af samt verdensmarkedsprisen på sojabønner, altså ting, vi herhjemme er fuldstændig uden indflydelse på. Naturligvis har også den almindelige konjunkturudvikling i den vestlige verden spillet en rolle, måske ikke mindst for efterspørgslen efter vore højt forædlede fiskeprodukter og vor eksport af fersk fisk af meget fin kvalitet.

Som jeg tidligere understregede, er der både i fiskeriet og i eksporten tale om fremgang i mængder. Havde priserne holdt på verdensmarkedet, ville der altså i år have været tale om nye rekorder uanset reguleringen af fiskeriet af en række fiskearter. For så vidt angår eksporten af konsumfiskeprodukter, har tilbageslaget især været mærkbart for eksporten af frosne fiskefileter i blokke, et produkt, som danske fiskeeksportører med stor dygtighed har markedsført i USA i en årrække, og som tegner sig for en stor del af den danske konsumfiskeeksport.

Herefter vil jeg gerne vende mig med et par ord til EF's fiskeripolitik. Et vigtigt led i denne er mindsteprisordningen. Da der har været temmelig megen debat om det fæno-